

JEZUITI *dnes* I.

MIMORIADNA PRÍLOHA

Radosť zo služby

str. 2

Z histórie projektu

str. 2

Nový kostol

str. 3

Editorial

Raz v noci zaklopala na dvere fary nejaká žena a zúfalo nás žiadala o pomoc. Bola tehotná a potrebovala odvieť do nemocnice k pôrodu. Spolu s ďalším školastikom (jezuitským bohoslovcom - pozn. redakcie) sme sa rozhodli odprevadiť ju aj jej manžela do mesta Manvi. Nakoniec žena porodila na ceste asi tri kilometre od dediny Pannur. Hoci sme sa veľmi snažili, pri pôrode zomrelo dieťa a na následky veľkého krvácania aj ona.

V tú noc som nemohol spať. Hlboko mnou otriaslo, že som sa bezmocne pozeral na to, ako táto žena i jej dieťa umierajú a ja im nemám ako pomôcť. Plakal som až do rána a pevne som sa rozhodol, že to tak nenechám a že sa musím pokúsiť situáciu dalitov zmeniť.

Jr. Eric Mathias S.J.

Jezuiti podporujú vieru, ktorá koná spravodlivosť. „Viera bez skutkov je mŕtva“ (Porov. Jak 2,26). Podporovať vieru, ktorá koná spravodlivo znamená stávať sa nositeľom zmierenia a poslom Spravodlivého.

Vznik a počiatky misie v Manvi

Medzi mnohými skupinami ľudí, ktoré vo svete trpia, sú aj daliti. Byť dalitom v preklade znamená byť nedotknuteľný, zlomený a pošliapaný. Hlavný dôvod nešťastia dalitov je kastovnícky systém, v ktorom sa nikdy nemohli rozvíjať spoločensky, ekonomicky, vzdelanostne, kultúrne ani politicky. Nemôžete sedieť na miestach v autobuse, na námestí, alebo v chráme, ktoré sú určené pre

Misia India

vyššie kasty. Minimálne vzdelanie je vám dostupné vtedy, keď si to môžete dovoliť. Váš život je zúžený na prácu na poli, či pastvu dobytka, aby ste si zarobili to málo na prežitie. Preto sa jezuiti rozhodli vstúpiť do nespravodlivej situácie a žiť s ľuďmi, ktorí si nenajúdu cestu k lepšiemu životu bez vonkajšej pomoci.

Spolupráca so Slovenskom

Jezuiti na Slovensku podporujú misijné úsilie spolubratov pozdvihnúť deti z okolia Manvi už od roku 2006. Slovenskí jezuiti s pomocou dobrodincov pravidelne podporujú námahy a plánovania rozvoja. Organizujú aj záujemcov o dobrovoľnícku činnosť.

Dobrovoľníci prichádzajú zo Slovenska aj Českej republiky, aby osobným zdieľaním života s chudobnými zvnútra pochopili hľadanie spravodlivosti v nespravodlivosti a pomohli priložiť ruku k dielu.

Účinná pomoc

Poskytovanie vzdelania sa ukázalo po skúsenosti života v regióne ako pomoc pre deti, ktoré by inak nemohli vo svojom živote zlepšiť vlastné životné podmienky. Preto jezuiti vyučujú, vytvárajú priestor pre zlepšenie zdravotníckej starostlivosti, rozvíjajú zručnosti detí a poskytujú vzdelanie aj pre dospelých.

Ladislav Šulík SJ
www.misiaindia.sk

Boh svojich chudobných neopustí

Usmievavý indický jezuita Eric Mathias každého ľahko nakazí svojim nadšením, s ktorým už roky bojuje za oslobodenie detí najchudobnejších rodín zo štruktúr sociálnej nespravodlivosti.

Eric, ako sa zrodila myšlienka založiť misijnú stanicu medzi dalitmi?

Už počas štúdií sme spolu s ďalšími školastikmi rozmýšľali, kde by sme mali v dnešnej dobe pôsobiť. Jezuiti vždy išli tam, kam nechcel ísť nikto iný. Rozhodli sme sa preto ísť medzi najchudobnejších z chudobných. Tak som sa ocitol v Pannure, v ktorého okolí žije veľa dalitov. Bol som prekvapený obrovskou biedou, nebola tam elektrina ani telefón, ale ľudia tam boli veľmi láskaví.

Aké boli začiatky novej misie?

Najskôr sme v Pannure a okolí urobili malý prieskum. Zistili sme, že je tu veľa detí, ale drvivá väčšina z nich odmalička pracuje v poľnohospodárstve a nemá možnosť získať ani základné vzdelanie. Preto sme začali navštevovať dediny a nadané deti sme posielali do rôznych škôl v Karnatake. Takto sme počas troch rokov pomohli niekoľkým tisícom detí z rôznych dedín. Rodičia tomu najskôr veľmi nepriali, ale keď zistili, že sa deti vracajú do dediny šťastné a že sa naučili veľa nového a zaujímavého, pochopili, že vzdelanie je dôležité. Keď sme videli to obrovské množstvo detí v okolitých dedinách, rozhodli sme sa, že sami v Manvi založíme školu a budeme učiť anglicky, pretože angličtina je pre dalitov vstupenkou do lepšej spoločnosti. Teší

nás, že sme sa stali jedinou školou v celej Karnatake, určenou pre dalitov, kde sa učí anglicky hneď od prvej triedy.

Je obdivuhodné sledovať, ako rýchlo sa vám podarilo vybudovať misiu.

Všetko je dielom Božej prozreteľnosti, solidarity jezuitských spolubratov a mnohých darcov. Misia bola založená v roku 2001, o rok neskôr sme tam vďaka nemeckým jezuitom postavili malú školu s internátom. Vďaka nemeckým darcom sme tiež mohli kúpiť 18 ha pôdy. Dobrodinci z Anglicka nám pomohli postaviť budovu školy, ktorá je dnes jednou z najkrajších v okolí. Jedna dáma zo Spojených štátov, ktorá bola šokovaná biedou okolitých dedín, zaplatila stavbu internátu. V roku 2008 sme dostávali budovu jezuitskej komunity s malou nemocnicou sponzorovanou španielskym provinciálom. V rovnakom roku sme vďaka vám, darcom z Českej republiky a Slovenska, začali stavbu budovy druhého internátu pre dievčatá, ktorú v tomto roku otvoríme.

Nakoniec ešte osobnejšiu otázku. Ako ti služba najchudobnejším z chudobných pomáha v tvojom duchovnom živote?

Často rozmýšľam nad tým, čo robil Kristus a ako by sa on zachoval v našej

Eric Mathias SJ vstúpil do jezuitského rádu v roku 1987. Za kňaza bol vysvätený v roku 2001 a o šesť rokov neskôr zložil doživotné sľuby. V Indii absolvoval základné a postgraduálne štúdium filozofie a teológie. Je riaditeľom školy Xavier určenej predovšetkým pre dalitov v Manvi, v štáte Karnataka v Indii.

situácii. On stoloval s chudobnými, ženami a hriešnikmi, pomáhal chorým a slabým, dotýkal sa malomocných. Mnohí za ním prichádzali, aby sa stali jeho učeníkmi a on menil ich životy. Teraz ja sám žijem medzi ľuďmi, ktorí sú v podobnej sociálnej situácii ako ľudia, medzi ktorými pôsobil Ježiš. Samozrejme, že veľmi dôležitú úlohu v mojom živote urobila meditácia a duchovné cvičenia sv. Ignáca. Cítim sa stále volaný Kristom k službe chudobným. Som veľmi šťastný, že som jezuitom. Keby som sa ním nestal, určite by som sa okradol o šťastie, ktoré mi táto služba prináša.

Za rozhovor ďakuje Jan Regner SJ

Misia India 2008

Od 6. augusta do 9. septembra 2008 strávila slovensko-česká skupina dobrovoľníkov mesiac v jezuitskej misii v Manvi v indickom štáte Karnataka. Cieľom projektu bolo finančne podporiť dielo indických jezuitov a tiež pomôcť pri stavbe internátu pre dievčatá z kasty nedotknuteľných a s učením angličtiny v miestnej škole. Výpravy sa zúčastnil aj český jezuita Jan Regner, ktorého svedectvo vám prinášame:

Išlo nás celkom 14, desať zo Slovenska a štyria Česi, z toho traja jezuiti. Takmer celú dobu sme bývali v Manvi v detskom internáte, takže sme sa s deťmi stretávali od rána do večera. Tie deti túžia hlavne po nehe, po ľudskom cite, po tom, aby im človek venoval čas. Teraz rozumiem tomu, čo hovorila Matka Tereza, že v tejto situácii človek nemôže robiť veľké veci, ale len malé veci s veľkou láskou. To je to, čo títo ľudia oceňujú: aby im človek venoval čas, aby sa s nimi porozprával, aby ich objal alebo sa ich dotkol, pretože to je to, čoho sa príslušníci vyšších kást štítia – dotknúť sa nečistých. Takže ku koncu, keď sme odchádzali, to bolo celkom srdcervúce lúčenie.

Pre mňa to bola duchovne veľmi dôležitá skúsenosť. Uvedomil som si totiž, že všetky biblické výroky o blaho-

slavenstvách je možné brať doslova. Pre nás Európanov, keď sa chvíľu stretáme s týmito blahoslavenými, je to trochu zahanbujúci pocit. Zároveň si človek uvedomí, že ľuďom, ktorí niekedy nemajú ani základné veci k životu, pre tento nedostatok neprekáža v tom, aby boli šťastní a spokojní.

Došlo mi, že šťastie spočíva nie v tom, či získame to či ono, ale skôr v tom, že si uvedomíme, koľko toho nepotrebujeme. To je pre mňa veľmi oslobodzujúci pocit, také ponaučenie z Indie.

Nový kostol pre Pannur

Projekt na výstavbu a zariadenie nového kostola pre dalitských katolíkov v Jagir, Pannur, Manvi Taluka, okres Raichur, diecéza Bellary Karnataka, India

Situácia

Vo farnosti Pannur máme okolo 700 katolíkov. Náš súčasný kostol je jednoduchá modlitebňa (6 × 5,5 m). V okolí Pannur je 26 dalitských dedín, v ktorých väčšina sú kresťania. Cez omšu zostáva veľa ľudí sedieť pred kostolom. Počas leta je to na slnku a počas monzúnov na daždi.

Záplavy

Súčasná modlitebňa je veľmi blízko rieky, ktorá každoročne spôsobuje záplavy, vyvoláva paniku, ničí domy a majetok v okolí. Najhoršie záplavy za posledných 100 rokov boli v októbri roku 2009. Prišli počas noci, keď ľudia spali. Nemali žiaden čas na rozmýšľanie, čo zabalíť a zobrať so sebou. Predovšetkým chcel každý zachrániť svojich blízkych a utkali na vyvýšené miesto v dedine.

Voda sa dostala aj ku kostolu. V priebehu niekoľkých hodín bol kostol prakticky pod vodou. Všetko vo vnútri bolo do veľkej miery poškodené. Sochy plávali vo vode. Základy kostola boli poškodené a v kostole boli nánosy piesku a hlíny.

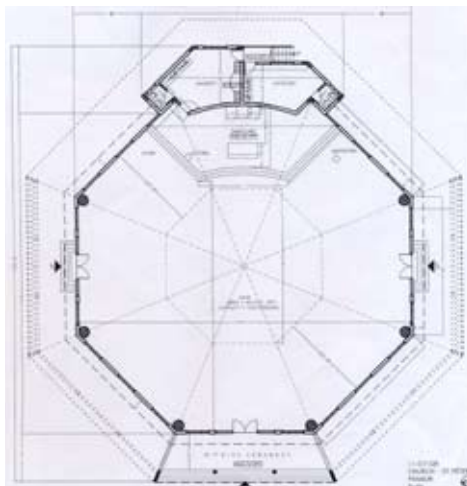
V prvom rade bolo potrebné pomôcť ľuďom, ktorí nemali žiadne jedlo, oblečenie ani pitnú vodu. V rámci našich možností sme urobili všetko, čo bolo možné.

Devastácia domov bola šokujúca, pretože všetko bolo zmetené z povrchu zeme. Nárek žien a detí trhal srdce. Utiekli len s tým málom, čo mali momentálne oblečené. Navyše stále pršalo a oni zostali na daždi bez strechy nad hlavou.

Veriaci

Naši daliti a dalitské deti s veľkou radosťou navštevujú kostol. Každé ráno prichádzajú na modlitbu a spevy. Večer zase na eucharistické slávenie. Deti často zaplnia celý kostol.

Pannur je obkolesená dalitskými dedinami, kde sú ľudia veľmi otvorení pre Dobrú zvesť hlásanú Cirkvou. Je veľa nekresťanských dalitov a hinduistov, ktorí navštevujú sväté omše každú nedeľu. Prichádzajú na vozoch ťahaných býkmi z dedín vzdialených až 7 km. Preto cítime veľkú potrebu postaviť nový, príťažlivý, priestraný kostol, ktorý pomôže upevňovať vieru dalitských katolíkov a prispeje k hlásaniu Dobrej zvesti nekatolíkom, ktorí navštevujú služby Božie z okolitých dedín. Nový kostol bude zároveň silným vonkajším symbolom dôstojnosti, jedno-

ty a spirituality miestnej dalitskej katolíckej komunity pre stúpencom iných náboženstiev, ktorí sú bohatší a patria do vyššej spoločnosti, pri ktorých sa chudobní daliti cítia menejcenní. Pre nich tento nový kostol bude viac ako náboženský symbol. Bude to zároveň zdroj dôstojnosti, sebavedomia, emocionálnej bezpečnosti a sociálnej akceptácie. Kostol bude otvorený tiež pre ľudí iných vierovyznaní a pre všetkých ľudí dobrej vôle podľa slov Svätého písma: „*Môj dom, bude domom modlitby pre všetkých ľudí*“, bez ohľadu na kastu, rasu, kultúru, komunitu, farbu pleti a krajinu.

Rozpočet na výstavbu nového kostola

Miestne zdroje

1 000 000 INR (15 605 €)

Prosba dobrodincom

7 500 000 INR (117 033 €)

Celkové náklady na výstavbu a zariadenie

8 500 000 INR (132 638 €)

1 euro (€) = 64,08 indických rupií (INR) - 23.5.2011 NBS

Spoločné dielo

Komunita v Pannure a okolitých dedinách darovala 56 árov pôdy mimo záplavovej oblasti na výstavbu nového kostola. Takisto prispejú pracovnou silou v hodnote 300-tisíc indických rupií a provincia Karnataka prispeje na tento účel sumou 700-tisíc indických rupií.

Budeme vám veľmi vďační za vašu podporu pri výstavbe kostola sv. Petra v Pannure, v diecéze Bellary. Toto nádherné miesto na oslavu Boha, ktorým tento kostol bude, upevní v dalitoch ich povedomie ako kresťanov patriacich do jednej veľkej rodiny a upevní ich väzbu s miestnou Cirkvou, ako aj s cirkvou po celom svete.

S vďačnosťou Váš,

Fr. Maxim Rasquinhha SJ
Farár v Jagir Pannur

V skratke

Motivácia k misijnej činnosti

Jezuiti už dlhšiu dobu uvažovali o práci s chudobnými a pre chudobných v oblasti, kam nikto z kňazov nechcel ísť, kde jezuiti ešte nepôsobili a oblasť, ktorá je dlhodobo nerozvinutá.

Počiatok misie

Na pozvanie miestneho biskupa diecézy Bellary prišli jezuiti, aby si pozreli niekoľko zanedbaných farností, kde by mohli pôsobiť. V roku 2001 sa jezuiti rozhodli pre dedinu Pannur.

Prví dobrovoľníci

Dobrovoľníci začali prichádzať do Pannur v roku 2002, po tom, čo sa ľudia zaujímali o činnosť jezuitov v oblasti. Prišli prví dobrovoľníci z Francúzska a Veľkej Británie a v prázdnom priestore začali pracovať.

Rozvoj dobrovoľníckej činnosti

Od roku 2002 sa skúsenosť mladých dobrovoľníkov začala šíriť slovom o skúsenosti na misiách v Manvi a rozšírila sa aj do Španielska, Poľska, Českej republiky a Slovenska. Odtiaľ pravidelne prichádzajú mladí ľudia, aby pomohli tým, ktorí pomoc druhých potrebujú.

Slovenskí dobrovoľníci

Prvý projekt *Misia India* sa uskutočnil v roku 2008 a zhromaždil 14 dobrovoľníkov, ktorí spolu žili a pracovali v Manvi päť týždňov. Projekt predchádzal individuálnymi skúsenosťami z dobrovoľníckej činnosti z rokov 2005 a 2006.

Dobrovoľníci pre druhých

Všetci dobrovoľníci hľadajú podporu pre deti v Manvi. Sami si aj hľadajú sponzorov, aby mohli k deťom vycestovať a poznať ich. Darujú im zo svojich talentov pre ich pozdvihnutie. Pritom sami poznávajú dnešný svet z pohľadu chudobných a učia sa byť vďační.

Čo robíme

Jezuiti zorganizovali materské školy v 10 dedinách. V 15 dedinách jestvuje vzdelávací program zameraný na chov dobytka, pre zdravie a hygienu. Takisto spustili projekt výstavby bývania a projekt zavlažovania.

Perspektíva do budúcnosti

Jezuiti chcú v budúcnosti cez ďalšie vzdelávacie projekty pomáhať, aby deti našli slobodu a vlastný sebarozvoj.

Tím Misia India 2011

Tento rok sa na Misiu India pripravuje 14 dobrovoľníkov (6 žien a 8 mužov) pod vedením Ladislava Šulíka SJ a Martina Halčáka SJ. Sú to hlavne mladí pracujúci, ale aj zopár študentov. V nasledujúcich riadkoch vám prinášame informácie o tom, prečo sa rozhodli ísť na misiu a ako sa na ňu pripravujú.

Ladislav Šulík SJ
vedúci projektu

Prečo pracuješ pre projekt Misia India?

Misia India nie je pre mňa žiadna bokovka, ale záležitosť môjho srdca. Ak by som mohol a mal dovoľenie môjho predstaveného, už som dávno natrvalo tam.“

V čom spočíva tvoja príprava?

- ▶ Momentálne vediem skupinu 15 dobrovoľníkov, organizujem mesačné formačné stretná. Ich cieľom je stmelenie tímu, koordinovanie prípravných prác projektu.

Aké sú zatiaľ výsledky formačných stretnutí?

Vytvorili sme pracovné skupiny dobrovoľníkov. Každá z nich rieši inú časť projektu, napr. zabezpečenie leteniek, informácie o očkovaní, získavanie financií pre projekt, príprava programu pre deti v Manvi atď. Potešujúce pre mňa je, že je vidieť už prvé výsledky práce v skupinách.

Prečo sa zúčastňuješ tohto projektu už druhýkrát?

- ▶ Prvýkrát som poriadne nevedel, prečo tam idem, mal som o tom len nejasné predstavy. To sa utváralo počas môjho pobytu v Indii. Najskôr som neveril Lacovi a Martinovi, že by ma to chytilo, že by som sa tam chcel ešte vrátiť. Ale samotná skúsenosť, tamojšia mentalita, práca s deťmi, duchovno ... to všetko ma oslovilo.

Ako si sa dostala k projektu Misia India?

O tomto projekte som sa dozvedela od Martina Halčáka, ktorý bol správcom UPeCe v Trnave. Veľmi ma „namotalo“ jeho rozprávanie o jeho misii v Indii v roku 2008, a tak som sa sem prihlásila.

Ako sa pripravuješ na projekt?

- ▶ Zúčastňujem sa formačných stretnutí, výrobou a predajom náušnic a šatiek si šetrím financie na letenku, očkovanie, víza a iné záležitosti. Zapájam sa do prípravy programu pre deti (hry, piesne). Takisto by sme chceli v Trnave pripraviť indický večer, kde by sme spoločne prezentovali tento projekt.

Aký je tvoj odkaz nielen pre misijný tím?

- ▶ Priatelia, do Indie za pátrom Erikom a jeho deťmi pôjdem s Vami veľmi rád. Nie preto, že by to bola ľahká cesta. Práve naopak, bude náročná, a veľmi. Ale chcem ísť, pretože Vám verím. Verím, že spolu prežijeme nielen zaujímavé dobrodružstvo, ale najmä pomôžeme dobrej veci. Verím tiež, že keď prídu ťažké chvíle ako únava, vyčerpanie, kríza z odlúčenia a mnohé ďalšie dokážeme sa vzájomne podporiť, podržať i povzbudiť. A keď sa po šiestich týždňoch vrátíme späť domov, možno zmorení či vysilení, ale tiež dojatí a šťastní, aj keby sme sa s niektorými z Vás nevideli mesiace či roky, verím a som presvedčený, že práve vďaka tomu, čo v Indii spolu prežijeme, budem môcť považovať každého jedného z Vás za ozajstného priateľa.

Vojtěch Studénka
pedagóg

Monika Šumichrastová
študentka

Pavol Hluchý
technik

Ako pomôcť?

Ak vás náš projekt oslovil, máte záujem o ďalšie informácie, spoluprácu alebo podporu projektu, môžete nás kontaktovať:

Provinciálát Spoločnosti Ježišovej
Misijná kancelária
projekt MISIA INDIA 2011

Panská 11, P.O.Box 173
814 99 Bratislava
Tel.: 02/59200 400, Fax: 02/59200420

Vedúci projektu: **Ladislav Šulík SJ**
Námestie Padlých hrdinov 7
900 28 Ivanka pri Dunaji

E-mail: misia.india@gmail.com
Web: www.misiaindia.sk

Číslo účtu MISIA INDIA (SK):
ČSOB: 2330273/7500
variabilný symbol: 599051
špecifický symbol: 1980
Názov účtu: Provinciálát SJ
IBAN: SK117500 0000 0000 0233 0273
BIC / SWIFT: CEKOSKBX

Naša spoločná modlitba,
bez ktorej by všetko
bolo len prázdny snážením.

Vечné Slovo,
jednorodený Syn Boží,
nauč nás pravej veľkodušnosti.
Nauč nás slúžiť ti,
ako si to právom zasluguješ:
aby sme dávali a nepočítali,
aby sme bojovali
a nedbali na rany,
aby sme pracovali
a netúžili po odpočinku,
aby sme sa obetovali
a nečakali inú odmenu
ako to vedomie,
že sme splnili tvoju svätú vôľu.
Amen.

misia
india jezuiti.sk